

Ötödik alkalommal is hazataláltunk

Dudás Viktor

2023.08.15.

LXXVIII. évf. 32. szám

Az alábbi cikkben egy összefoglalót olvashatnak az 5. Hazataláló Táborról, mely most is a nagybecskereki Szathmáry Karolina Kollégium szervezésében valósult meg. Igen, már a korábbi években is készültek cikkek az akkori táborokról, viszont minden évben máshol és más módon szervezik meg, ezért vettem részt most is ebben az utazótáborban mint csapatvezető.

A Hazataláló idei programja kapcsán kiemelendő, hogy most Romániába látogatott el a csapat, ahol Erdélyt járták be a főként vajdasági fiatalok. A program a Temesvári Új Ezredév Református Központban kezdődött, ahol megalakultak a kiscsoportok. Én a sötétkék színt képviseltem. Temesvár után Dévára indultunk, ahol a vacsora után elfoglaltuk szállásunkat.

Másnap reggel Böjte Csaba atya tartott szentmisét a fiatalok számára. Ezt közös zenetanulás előzte meg. A tanítói szerepet itt Gellér Alíz töltötte be.

A zenetanulás és a mise után következtek a műhelymunkák, ahol a fiatalok a csoportjaikkal önismereti tematikájú feladatokkal foglalkoztak. Mivel az idei Hazataláló egyik központi témája Kőműves Kelemen balladája volt, a táborozók az esti órákban megtekintették Szörényi Levente és Bródy János *Kőműves Kelemen* című rockballadáját. Másnap a csapat fel is sétált a híres várhoz, de mielőtt útnak eredt volna, Puskás Kornél történelemtanár mesélte el az építmény történetét.

A kissé fárasztó kirándulás után a fiatalok meglátogatták Déva legjelentősebb épületeit és építményeit, köztük a Bethlen-kastélyt, a Békás Kutat, a vármegyeházat, a városi színházat és a református templomot. A templomban Rátoni Csaba lelkész tartott jó kedélyű előadást a szent épületről.

A következő napon a fiatalok a Retyezát-hegységbe vették az irányt, ahol a távolból megtekinthették Kolc városát, Óraljaboldogfalva középkori templomát, a Véka-szorost és a Bóli-barlangot.

Vasárnap, a tábor utolsó előtti napján Vajdahunyadra látogatott a csoport, majd a déli szentmise és az ebéd után a strandra mentek hűsölni a fiatalok és vezetőik. Itt a vajdasági és a magyarországi fiataloknak lehetőségük volt a hasonló korú romániaiakkal is barátságot kötni, a tűző nap melegében és a kellemes hőmérsékletű medencében. A strandolás után a fiatalok a szálláshelyükön összepakoltak, és felkészültek a másnap ebéd után esedékes indulásra.

A tábor utolsó napján a reggeli után kreatív műhelymunka volt a program, a csapatoknak várat kellett építeniük — hungarocell, festék, ragasztó és más kreatív összetevők segítségével —, melyet aztán bemutattak a többieknek. Ezzel demonstrálták, hogy milyen önismereti jellegekkel és egyéb tapasztalatokkal gazdagodtak a tábor során.

Végezetül **Koncz. M Julianna** nővért, fő szervezőt kérdeztük az átélt tapasztalatokról.

— Visszatekintve erre az öt-hat napra, melyet együtt töltöttünk, azt mondhatom, hogy sok-sok élménnyel és emberi kapcsolatokban erősödve térünk haza. Nagy értéke volt ennek a tábornak, hiszen a fiatalok találkozhattak Bőjte Csaba atyával, és hallhattak tőle az aktuális evangéliumról, arról, hogy miként tudja átültetni a mi nyelvünkre és a mi korunkra. Emellett értesülhettek a gyermekmisszió megalakulásáról, és hogy mennyire Isten kegyelméből való mindaz, ami itt történik. Számunkra nagyon pozitív volt az, ahogyan a fiatalok hozzáálltak a közös feladatokhoz. Tartottunk nekik önismereti délelőtti, amikor saját maguk mélyebb rétegeit ismerhették meg, hiszen abban a korban vannak,

amely ezt a feladatot hordozza magában a leginkább. Mi mindenképp úgy véljük, hogy ez építő jellegű volt számukra. Nagyon sok szinten foglalkoztunk Kőműves Kelemen balladájával és a hozzá kapcsolódó történeti, néprajzi, irodalmi, filmművészeti, művészeti és zenei darabokkal, ezt mind megpróbáltuk felölelni, és egy ízelítőt adni, hogy azt a balladai homályt, amelyet egy középkori irodalmi mű magán visel, egy kicsit kibontsuk számukra. Folyton hangsúlyoztuk nekik, hogy ez egy élő ballada, vagyis hogy azok a kérdések, amelyeket magában rejt, nem csupán az 500 évvel ezelőtt élt embereknek a kérdései, hanem a miénk is. A fiatalok lefekvés előtt sportesteket tartottak, azaz röplabdáztak, fociztak és kosaraztak, tehát arra is jutott idő, hogy az irányított programokon kívül alakítsanak ki barátságokat. 64 vajdasági és 2 magyarországi fiatal vett részt a táborban, akiket nem valamiféle szempontrendszer alapján válogattunk, hanem Facebookon hirdettük meg a tábort. Külföldi utazásról lévén szó nem szerettük volna, hogy ne legyenek képesek kapcsolatba lépni a családjukkal, a táborvezetőkkel vagy egymással, így úgy láttuk jónak, hogy korlátlan internetes elérhetőségű és belföldi telefonbeszélgetésekre is alkalmas romániai telefonkártyákat vásárolunk nekik, ezzel is fenntartva a biztonságérzetet.

Sajnos az 5. Hazataláló Tábor is véget ért. Remélhetőleg jövőre is eljuthatunk egy közös utazásra, melynek során még jobban megismerhetjük magyarságunk gyökereit.

